

Muž z hodin

aneb proč se na podzim mění čas

O - Kdo Muž z hodin je?
Dostane se někdy využít
z hodin? Proč tam je?

AUTOR : Vratislav Maňák

ILUSTRÁTOR : Juraj Horváth

NAKLADATELSTVÍ : Albatros, Praha 2014

POČET STRAN : 80

piště přijel zpozděný mezinárodní rychlík Petrohrad-Paříž.

Z vlaku vystoupily tři osoby. Muž, žena a dítě — děvčátko. Každý měl v ruce jen malý kufřík, a nosiče proto nepotřebo-

F — je na nich něco vlasů
Aniho? Dnes se takhle nadě.
Kdo osoby byly? Muži? Ženy?
Jsou to hlavní poslavy?
A proč právě TYHLÉ tři
osoby, když je tam taklik
jiných lidí?

na hlavní třídu. Právě se dívala na mozaiku nad příchodem od nástupiště (zobrazovala ženu v místním kroji, jejíž čepec se spíše podobal obrovské bílé mašli), když se k jejímu uchu propletly útržky neznámé melodie.

11- Jaká melodie, nijemná
Sichá, hlasitá? Odkud při-
cházela? Nikdo melodii asi
nerezal, když byla neznáma.
A nebo ji někdo znal?
Zaujala holčičku?

Dívka zpozorněla. Podívala se kolem. Nezdálo se, že by někdo na nádraží hudbu postřehl. To by se přeci otočil... zastavil... nebo rozhlédl! Místo toho všude kolem jen pelášily stále stejně prázdné a nepřítomné tváře uspěchaných lidí. Lenka si

11- ~~nic~~ nikdo ji neslyšel, takže byla sice sice? Nebo lidé nerají-mala? Treba ji slyšel jen jeden člověk, a to ta holčička. Tak vyskoušela, že ji nikdo nerostřehl? Lidé se nemí-nechali? a nebo ji nosili, ale nerají-mala je?

néž. Nebylo pochyb. Záhadný popěvek vycházel právě z nich. Lenka viděla už několik vyhrávajících hodin, tři orloje a asi dva tucty orchestrionů, ale přesto jí na těchto schovaných hodinách přišlo cosi zvláštního. Přimhouřila oči, aby si hodinový

12- a co jí vrislo tak
sváštní? Vždyť už viděla
taklik hodin, tak proč návě
syhle ji tak unoatají?
a ty hodiny byly schovány?
Vždyť by se měl každý
vidět!

stroj pozorněji prohlédla... a vypískla úlekem. Malá hodinová ručička totiž vůbec nebyla hodinová ručička! Místo obvyklé zlatavé rafičky se v hodinách hýbal starý mužíček. Hýbal se a zpíval.

12 - Jak to, že byl v hodinách?

Jak se tam dostal? Proč tam není obyčejná hodinová ručička?

„Někdo ji ukradl!“ vydechla Lenka.

„Ano,“ potvrdil Weiss a knírek se mu zkroutil odporem.
„A dnes už samozřejmě vím, kdo to byl.“

„Ten s dlouhým knírem!“

20 - a kdo ručičku ukradl?

K čemu? Věděl, kdo to byl?

Chytí ho? Vrátí se tam hodinová ručička spásy,

aby tam nemusel být malý mužíček?

Leoš obratným grifem otevřel svůj kožený cestovní kufr. Lenka podle smluvených pokynů vyskočila a nadšeně zatleskala. Všichni tři úředníci se opřeli dlaněmi o stůl, naráz se zvedli a naklonili k zavazadlu. Pouze Finster dál seděl bez hnutí, s nohou přes nohu, a když na něj dívka po očku koukla, postřehla, že si ji opět zamračeně prohlíží.

31 - proč si ji zamračeně
prohlíží? Lenka více nic
neudělala. Má něco ráda hezky?
Má něco společného se
zmizelou rukávkou na
nádražních hodinách?
Ví o uveřejnění hodináři,
co rostoucí uloženou
rukávku? a nebo to on ji ukra-
dl a teď dílá sě ne?

nimi napůl skryté ve tmě spaly Weissovy hodiny a Weiss spal v nich. Bylo půl druhé.

Pod hodinami stál rozkročený Finster, mnul si ruce a hovořil k muži v hodinách. Při své vysoké, mírně nahrbené postavě a černém oděvu připomínal v chabém nočním světle zohýbaný kandelábr.

45 - Co tam dělal?

a když mluvil k muži
z hodin, musel o něm už
dávno vědět. a asi je to
opravdu on, co ukradl
ručičku. Užíváte ji
ukradl se slouňitostí.
Chce panu Weissovi
raxe uškodit, nebo pomoci?

dovala. Budka tu a tam zachrástila, jako by si v ní někdo odkašlal, ale cinkajícím tabulkám skla nevěnoval pozornost ani Finster, ani jeho rozpohybovaný stín.

Byl to zvláštní stín. V jednu chvíli před Finsterem uctivě sme-

45 -

~~Jak to, že se jeho
stín rohýboval a nestál
na místě, jako jeho pan?~~
~~Je to snad nějaký hor-
zelník?!~~

řeči Finster, „ale nevyšlo to. Bože, jaký jsi hlupák, když necháš spadnout zrovna dítě!“

„A ještě jí všechno vyžvanil, dědek stará,“ obrátil se stín na svého pána. „Máme štěstí, že ji na večeři nikdo nebral vážně.“

„Každý,“ nenechal se Finster vyrušit, „každý si teď přeje, aby

46 - Stín umí mluvit?
nebo to není stín, ale
člověk? Pan Finster se
naklonoval? Nebo ~~je~~ je
za ním opravdu magie?

„Jestli ale jdete za ním, tak opatrně, není dnes dobře naložen,“ vzal si slovo druhý.

„A navíc má hosty,“ dopověděl třetí.

„V tuhle nekřesťanskou hodinu?“ podivil se Weiss, ale rytíři už

54 - Jaké má hosty?
Slyší se o nich mluví v mojí
něm čísle, kolik jich je?
Kvůli čemu je tam má?

„Hodiny se vás netýkají,“ odsekł Finster. „Jinak naše dohoda platí.“

Weiss se podíval na Lenku a pevně jí stiskl ruku. „Tady se kují pikle,“ zašeptal.

„Jak toho chcete docílit?“ ptal se náměstek dál.

57 - Jaké pikle se u
Bujou? Co mají hosté
pana Finstera a srovný
pan Finster s Lubem?
Proč je so Sajné a co
to má společného s rodina-
mi?

ty, pomyslela si, že vlak se spícími rodiči asi stejně nestihne, a rozhořčeně vykřikla: „Ruku vám nedám. A nejsem žádná panenka!“ Potom udělala krok vzad a se zlatou střelkou v náručí padla do tmy.

67 - neslune se jinice?
zachraň růžičku? Bude
ciferník, jak má být? Vyhraje
nad Finsterem?

„Weissi, že ale máš vybranou společnost! Telefonní budku a jednoho blondatého usmrkance. Ty hodiny budou moje!“ zařval vztekлý Finster, který sotva popadal dech, a spolu se

69 - opravdu bude jeho?
Kdo vyhraje souboj?

dal se zlatou střelkou po točitém schodišti vzhůru k hodinám. Ještě bylo slyšet, jak hubuje vzpurné číslice, které po dobu odstávky neposlušně rejdí v ciferníku, a potom už nasadil ručičku na středovou osu a časomíru po hodinové pauze, kdy

75 - jak mimoú číslice
rejdí v ciferníku? Kde
živí?

Malá Lenka se o záhadném hodinovém výpadku a jeho důsledcích dozvěděla od maminky, která jí na vídeňském nádraží předčítala z místního deníku, zatímco Leoš v úschovně ukládal ne-pokojné lůžkovadlo s uvězněným Finsterem. Když se druhý den pobytu v hlavním městě měli všichni společně vypravit do

78 - můstek Lam na
výdychy? nebo učeče?
Oni ho nustí? Počítají
ho? Co udělají s lůžkovad-
lem?

...konec
vlak utíká po kolejích
ručka klusá v ciferníku
s hodinami problém není,
čas je přesný do puntiku

... a moje basen...

HODINY

Dvě ručičky pořád chodí,
nikdy oddech nemají,
hodiny, minuty vodi
a pak v noci, rastaví se potají.

Živírají si obě dvě,
kam pák je čas doveď?

Ráno polom rozchodi se,
rane do běhu.

Ulikají pořád dál,
já je rastavil nesvedu.

Ciferník je jejich dráha,
dráha oběžná.

Malá růčka se však zdráhá
a je stále prospěšná.

Kolik hodin ciferník má?
Uproč tam malá růčka není sama?
Tak se jich septěj, uvidíš...
Akdyž budeš po nich,
likot je uslyšíš.

Lenka
(Lena)

11

hlavní
postava

sachráni
para Weisse

nemá ráda
zdrobněliny

9

8 let

3

Sabiněk
novášor

malá

6

nepořádná
maminka

Osmiletá Lenka přijela s rodiči
do města Makovín. Tam objevila
hodiny, jejichž malá ručička
není ručička, ale malý mužíček.
Zmenoval se Karel Weiss a byl ho-
dinář. Jiný hodinář, Finsler,
chtěl, ~~■~~ stejně jako Weiss, vydolo-
bil nádražní halu hodinami. Sou-
boj ale vyhrál Weiss a Finsler
mu z nosu a z hodin ukradl ru-
čičku. Tu Weiss sám sebou napra-
dil. Lenka Weissové ponohla z ho-
dina spolu našli u Finslera ručičku.
Tu pak vrátili do hodin a sliho
Finslera odvesla Lenčina maminka
v kufru pryč. Vše pak bylo, jak má
být.

